Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

scientianum de his qui michi deputati sunt. ad op̃ huiusmodi
posse sufficere. paruas escas id ē ut oliuas & herbulas ad refec
tionē fratrū ꝓparare. Hęc audiens pachumius ait. Et quo tē
ptati quas te fecisse dixisti? Qui respondit. Quingente. Deferte
huc inquit omnis ut uideam. Quę cū essent allate. pranus
eis sub posito igne. iussit exuri. Tē ait illis. Sicut uos tradi
tam uobis erga dispensationē fratrū regulā despexistis. sic
ego passim labores in cenobio geremauī. quatenus cognoscatis
quā pnitiosū sit patrum instituta queritare quę animarū
salute pausa sunt. An ignoratis quod gloriosū sit semp
abstinere ꝑsentib̃? Nam siquis ab ea re quę ē in eius po
testate diuina gsideratiōe se continet magnum conse
quit a dno pmium. ab ea uero cuius utendi licenciā ñ
habet. quacā noscitur necessitate cohiberi. & ideo ꝓpt
abstinentiam coactā atq; inutile frustra uide tē expec
tare mercedē. Denique cum plures esce apposite fuerint. si
fratres paraus fortius his utunt ꝓpt diuitiā tē ap dm maxima spē
reponunt. De cibis aut qs non uiderit. nec eis ad pen
piendum facultas ulla tribuit. qm parsimonie pre
mia concedunt? Ideo ꝓpt exiguos sumptus tanta fra
trum non debuit in tmnta gmoditas. Hęc cum loque
retur ad eos. & sufficienter eorū delicta corripet. hostiarius
ad eū festinus ingressus ē. magnos uiros & anachoritas
indicans egregios adueniisse. qui eū uidere desiderarent.